

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po ramašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 111 Mon., May 12, 1941

BESEDA IZ NARODA

Komu bi koristilo naše znanje...

Če bi vsak človek, ki kaj zna, to znanje tudi obdržal sam zase, bi mu to kaj malo koristilo, ker pravi pomen dela in znanja je v tem, da se s tem tudi drugim pomaga in koristi.

Tudi ročnih del, katere imajo naše ženske shranjene, bi bilo škoda, če bi nikdar ne prišle na svitlo ali v javnost. Saj so to najboljše izpričevala pridnih rok naših Slovencek. Posebno nekatere so prave umetnice v tem oziru. Zato pa je ideja, da se take stvari pokaže na razstavi, res imenitna, ker bodo mnoge dobile pri tem pouk in vzpodbudo za ročna dela, kar je vredno, da se to med nami ohrani.

Torej, razstavo ženskih ročnih del bodo priredile podružnice Slovenske ženske zveze v Slovenskem domu na Holmes Ave. in sicer v petek, soboto in nedeljo, to je 16., 17. in 18. maja. Vsaka podružnica bo imela svoj oddelek, kjer bodo lepo razvrščeni razni ročni izdelki naših članic. Na odru pa bo tekom razstave vse tri dni lep in zanimiv program kakor "style show," petje, godba, narodni plesi itd.

Vstopnice so že v predprodaji in so samo po 15 centov, pri blagajni pa bodo po 25 centov. Reči se mora, da je to zelo malenkostna vstopnina, za vse kar se bo lahko videlo. Vsak večer pa se bo vršil tudi ples, kjer bo igrala najboljša godba.

Začetek razstave bo v petek, 16. maja, ob sedmih zvečer. V soboto in nedeljo pa ob treh popoldne. Dana nam bo prilika za pouk in dobro zabavo, zato pa se poslužimo te redke prilike. Pozdrav,

Frances Ponikvar.

Pomladanski koncert Planine

Z Adamičevu pesmijo "Pomladanska slutnja," je bil otvorjen pomladanski koncert zboru Planine v Maple Heights zadnje nedelje. Sledile so Nedvedove "Na Goru" in "Nazaj v planinski raj." Zadnji dve sta dobro poznani pesmi in zbor jih je tudi dobro izvajal. Izvrstno so zapeli "Zlata kanglejca," tako mešan zbor kot solisti in je občinstvu zelo ugajala.

Nato je nastopil moški zbor in zapel priljubljeno "Ljubez in pomlad," v kateri je pel g. Vincent Zimšek solo. Navzoče so zadovoljili tudi v pesmi "Povejte ve planine," "Sen mladosti" in "Razbita čaša."

Kot drugi zbori, imajo tudi fantje in moške pri zboru Planine težkoče z pevskimi vajami, ker je radi dela težko spraviti skupaj moški zbor za vaje, toda vseeno so se pevci potrudili in pesmi so ugajale.

Po kratkem odmoru sta nastopila v duetu gđ. Frances Lipnos in g. Vincent Zimšek ter v lepi harmoniji podala pesem "Zalovanje." Gđ. Lipnos lastuje ljubeč sopran in se je takoj priljubila navzočim, g. Zimšek je pa že itak priznan tenorist, in sta bila deležna burnega aplavza.

Ženski zbor je zapel pesmi "Strunam" in "Ptici." Ženski

razne potrebščine. En tak bombnik lahko nese najmanj 12 ton tovara. Vlada je določila \$400,000,000 za nakup živil Angliji, kateri denar pride iz posojilnega načrta. Za ta denar se bo nakupilo 15,000,000 zabojev prezerviranih paradižnikov, 20,000,000 zabojev evapriranega mleka, 50,000,000 funtov masti, 250,000,000 funtov sira, več milijonov funtov šunk, na milijone posušenih in zdrobljenih jajec in na tisoče ton zelenjadne juhe, suhih rižov in češpelj.

Čeprav se zdi to ogromna zaloga živil, pa je komaj okrog 3 odstotke tega, kar povzije Amerika. Prošlo leto je namreč prebivalstvo Zed. drža uporabilo raznih živil za ogromno vsoto \$12,000,000,000.

zbor šteje lepo število mladih deklet in žena ter vidno postaja boljši zbor z vsakim nastopom.

Belarjevo pesem, "Dramilo mojim rojakom" je mojstrsko izvajal kvartet, sestojec iz poznanih dobrih pevcev: Zimšek, J. Yemec, Louis Lipnos, Louis Fink.

Za tem je nastopil zopet mešan zbor, ki je zapel "Med cveticami po logu," "Je pa davi slanica pala" in "Škrjanček po je, žvrgoli." Pevski program so pa zaključili z Dolinarjevimi "Venčkom narodnih pesmi," ki vsebuje krasne pesmi za mešan zbor in soliste ter so morali večji del venčka ponoviti.

Ob zaključku se je predsednik Zimšek zahvalil navzočim za poset, jih povabil, da ostanejo in se zabavajo in pojasnil, da gre čisti preostanek prireditve v korist Slovenskega narodnega doma za povečanje dvorane.

Razvila se je živahna, domača zabava in vladalo je ves večer veselo razpoloženje.

Pevcem in pevkom Planine najlepša hvala za gostoljubnost, želimo vam dolgo let na predka in čestitam pevovodji Joseph Kogoju na lepo izbranim programu.

Obenem vas prijazno vabim na "Varijetni program z petjem," katerega priredi ženski zbor Cvet v nedeljo, dne 18. maja ob 3:30 popoldne v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Pevski pozdrav, Ančka Traven.

Nekaj o godbi

Med toliko različnimi društvi in klubi ter ne vem kaj še vse imamo v fari in v naselbinah, imamo tudi še mlado godbo, ki nosi ime "Godba fare sv. Vida." Torej je to takorekoč godba, ki pripada fari in je v prvi vrsti namenjena, da skrbi za to, da se važna farna praznovanja vršijo pod godbenim spremstvom.

Z veseljem smo sprejeli to godbo in tudi v kratkem času se je uresničila. Pod zelo nadarjenim in požrtvovalnim kapelnikom, Mr. Frank Bečajem, je godba izšla na cesto in zaigrala sijajne komade in to celo v krasnih uniformah veliko poprej, nego bi smel kdo pričakovati.

Veliko priznanja gre kapelniku, ki se je prvi zavzel in priporočil začetek godbe in potem potiskal navzgor. Za njim pa Rt. Rev. Msgr. Ponikvar, župnik, ki je nje pokrovitelj. Starši sinov so se dobre volje odzvali z sinovi in prisostvovali in podpirali, da je godba kot taka pokazala, da je faranom na razpolago.

Vse do tukaj je bilo O. K. in za v bodoče mora biti tudi O. K. Godba mora iti z farani in narodom naprej preko vseh ovir in težkoč.

Ko se društvo ustanovi, ni s tem že vsega dela konec, s tem je šele začetek. Tako je v vsako ustanovljeno skupino. Več kot društvo je godba! Godba se ne more niti primerjati društvu kot taka; godba je nad vse drugo vzvišena in za faro ter narod najboljša, tega ne smemo prezreti! Godba je vredna spoštovanja vsega naroda. Za godbo je potreba veliko žrtvovanja, je pa tudi pomembna in potrebna.

Dne 31. maja, v soboto večer, bo godba imela mislim tretji letni koncert. Ta koncert se bo vršil v dvorani nove šole. Na ta koncert moramo priti vsi. Ako bo vreme toplo, bo godba igrala na dvorišču, narod se bo pa z njo veselil in med tem bomo še veselo zapeli. Priprave za fini program so sedaj v polnem teku.

Predno bo ta koncert, naj se oglasi še kdo drugi. Anton Grdina Sr.

na. Fara, kakor je naša, nikakor ne sme biti brez godbe! Toda, če se ne bo od strani naroda godbe vpoštevalo, pa narod godbe ne bo dolgo imel!

Vsi vemo, da je godba odvisna od mladih fantov, ki se počutijo proste in svobodne. Njim ni potreba žrtvovati truda in časa, če vidijo, da s tem nimajo za seboj svojega ljudstva. Godba ni radi tega, da sebi igra, godba igra narodu! Godba je draga ustanova, pri tem, da njena oprava muzikalne narave stanejo veliko denarja, je treba pri tem imeti redne vaje in učenje po parkrat na teden.

Vse to se mora smatrati, da je delo in žrtev. Rekli boste, da je to za fante dobro. Seveda je dobro, toda zakaj naj bi nekateri to opravljali, drugi pa bili prosti in se veselili kakor ptički v naravi, to ni vseeno. Za to bi morali mi farani gledati, da bi tem, ki se za godbo zavzemajo, kar je v korist in v čast narodu, da bi stali za njimi in jim skušali povrniti in se jim oddolžiti na primeren način.

Z godbo moramo sodelovati. Kadar godbeniki priredijo svoj koncert, moramo biti farani z njimi in jim dajati poguma. Če tega mi ne storimo, je potem naša lastna krivda, če bodo fantje rekli: "Vidimo, da se narod za nas in za našo godbo malo zanima."

Tako bi vam, farani, lahko našteval še na razne načine in dokazoval, kako nujno je potreba, da se zanimamo za svojo še mlado pa do sedaj izbornu godbo. Ako bodo fantje zgubili pogum radi naše nezavednosti, ne bo njihova, marveč naša krivda! Bodimo vendar toliko zavedni, da bomo za godbo in z njo vsaki čas sodelovali. Večkrat bi moral eden ali drugi o njih kaj napisati.

Zelo slaba je ta naša navada, da tako ustanovo pustimo samo sebi, da naj si sama pomaga v financih in pa v vseh drugih težkočah. Zelo radi poslušamo godbo in vse nas je zelo veselilo, da se je ustanovila. Zelo jo tudi potrebujemo in to je pa tudi vse, kar za njo storimo. Kako smo vendar naivni!

Če bi mi malo pomislili, da so v godbi sinovi naših družin, kateri bi si v godbi takorekoč eden ali drugi tudi pripomogel do boljšega mesta, je že v tem nekaj, kar nas sili, da bi morali vsi pomagati godbi do trdne podlage.

Godba mora naprej in narod jo je dolžan spremljati! Godbeniki naj nam bodo v mislih. Za godbenike moramo narediti posebno zbirko v denarju, da si opomorejo še z vsem, kar potrebujejo, da bodo lahko vsaki drugi godbi enaki.

O godbi bom večkrat napisal nekaj resničnih besedi, da se ista utrdi in da bo postala neodvisna in si potem sama pomagala.

Dne 31. maja, v soboto večer, bo godba imela mislim tretji letni koncert. Ta koncert se bo vršil v dvorani nove šole. Na ta koncert moramo priti vsi. Ako bo vreme toplo, bo godba igrala na dvorišču, narod se bo pa z njo veselil in med tem bomo še veselo zapeli. Priprave za fini program so sedaj v polnem teku.

Predno bo ta koncert, naj se oglasi še kdo drugi.

Anton Grdina Sr.

Kdor smrči

Kdor smrči, ne sme ležati na hrbtu in mora imeti visoko zgla-vje. Dobro pa je, če si da pri zdravniku preiskati nos in žrelo, ker ni izključeno, da je v enem izmed teh dveh udov vzrok smrčanja. Morda je samo katar, ali pa je mogoče kaj resnejšega.

Življenski standard japonskega naroda je padel od začetka kitajske vojne za 40 odstotkov.

Zahvala dijakinje

Podpisana se želim zahvaliti tem potom vsem dragim rojakom in rojakinjam, ki so prispevali vsoto \$16.00 za moje nadaljnje študiranje v Ohio University v Athens, Ohio. Posebno pa se želim zahvaliti Mladinskemu pevskemu zboru na Waterloo Rd., ki je pooblastil Mrs. Siskovich, da pobira prostovoljne prispevke zame. Posameznemu in vsem skupaj izrekam iz dna srca iskreno zahvalo.

Darovali so sledeči: Anton Artel \$2.00; po en dolar pa so darovali: John Terlep, John Hrovat, Andy Gorjanec, Anton Malavasič, Frank Hribar in Mrs. Siskovich; po 50 centov so darovali: Frank Žagar, Ludvik Medvešek, Louis Izanec, Andy Zupanc, Anton Eppich in Matt Petrovič; Milan Medvešek 30 centov; po 25 centov Frank Jarm, Joe Planinc, Anton Brenčić, Anton Jankovič, John Lokar, Jack Zakovšek, John Pauli, John Zajc, Ludvik Sanabor, Frank Maras, Louis Levstik, Jennie Sever, Frank Česen, Frank Dacar, Frank Černe, John Krebelj in August Kabaj; 20 centov Louis Artel; 10 centov Andy Božič, zidar in neimenovan.

Vsem še enkrat stokratna zahvala,

Audrey Maslow.

Euclid Rifle Club

Izid streljanja 7. maja je bil sledeč:

Ch. Mandel	24
Fr. Sober	18
C. Kunstel	16
A. Gubanc	14
Fr. Kramer	14
C. Lampe	14
V. Plesec	23
J. Rožanc	12
J. Dolenc	18
A. Korman	23
A. Baraga	20
Fr. Kastelic	22
J. Sepic	20
J. Setina	12
F. Jazbec	19
A. Kotnik	18

Ob 35 letnici naše fare

Danes ne bomo govorili o koncertnih in igrah, ampak o naših obletnicah. Skoro vsak dan beremo v dnevnem časopisju: naše društvo obhaja 10 letnico, dvajset-letno proslavo itd. Pomembne so take obletnice. Ob takih prilikah se vselej spominjamo, kdo je bil ustanovitelj in kdo je največ pripomogel, da se je to ali ono društvo lepo razvijalo.

Pri nas, v Collinwoodu, pa bomo letos obhajali 35 letnico ustanovitve naše fare. Po mojem mnenju je to najbolj pomembna obletnica, kar se jih obhaja. Pomisli dragi Slovenec, koliko veselih in žalostnih prizorov je bilo, odkar se je ustanovila naša fara. Koliko veselih trenutkov je bilo, ko smo gledali prihajati v cerkev mlade neveste in ženi-ne. Koliko pa je bilo tudi žalostnih prizorov, ko smo gledali prihajati v cerkev za krsto, v kateri je počivalo truplo očeta, matere, sina, hčere ali sorodnikov žalostne naše rojake. Da, veliko, veliko se je dogodilo naš tu na Holmes Ave. v cerkvi Marije Vnebovzete.

Ta mesec, 25. maja, bomo obhajali 35 letnico naše fare. Slišali ste že oznanilo, da bo 22. maja slovesna sv. maša za vse umrle naše farane in 25. maja ob 11. uri pa slovesna sv. maša za vse žive farane. Popoldne pa bo banket v Slovenskem domu na

Holmes Ave. Vstopnice za pridno prodajajo. Rečem vam samo to: Kupite si vstopnico, da je dokler jih je še kaj na polago. Saj ste slišali oznanilo, da je vstopnic samo določeno število in nič več. Pri vratih se ne bo prodajalo. In če boš Ti, potem tistimi, ki vedno odlašajo, potem pripiši vso krivdo sebi.

V dvorani bo prav lep program poleg dobre kuhinje. Garantiramo vam, da bo to obnova vseh obletnic. Torej pripišite se sedaj in si kupite vstopnico takoj, dokler je še čas. Vse zdravo in na svidenje.

1400 vagonov zlata v trdnjavi

Amerika ima svoj zlati shranjen v sloveči trdnjavi Knox, katero so tako imenovali prav zato, da lahko v njej skrijajo svoje zlato. Zlato je bilo na varnem pred slovenskimi ameriški gangsterji. Zlato pa je v Evropi zadivljalo strah, da najstrožje nadzorovali, da ni nikdar ne more biti prevedeno viden, saj je bila previdnostna potrebna že v mirnem času.

Zdaj je v trdnjavi Knox večji zlati zaklad na svetu. To je tisti zaklad vreden nič manj kakor 14 milijard dolarjev. Leg teh 14 milijard dolarjev imajo Združene države Amerike še svojega zaklada kakih 22.2 milijard dolarjev. Vse to seštejemo, niso to milijardi solze.

Samo zlato, ki leži shranjeno v trdnjavi Knox, je še enako toliko vredno, kakor pa milijardi ves denarni promet Združenih držav. Zlato, ki je tamkaj shranjeno, tehta 14,000 ton. To zlato bi bilo treba naložiti na 1400 lezniških vagonov, če bi jih hoteli odpeljati. Če bi vsak vagon, ki bi vozil to zlato, imel po 10 vagonov, bi bilo za tak prevoz potrebnih 28 vlakov.

IZ DOMOVINE

Slovenska posojilnica hranilnica v Dobrli vesi je bila 50 letnico obstoja. Ustanoviteljji so bili ugledni slovenski posestnik Janez Šturm iz Sinče vest in župnika Rous in Stefan Bayer. Prvo društvo je v kratkem času doseglo izredno zaupanje v domači narni zavod in posojilnica naglo napredovala. Tik po prvi svetovni vojni se je preselila na prvo mesto v Dobrli vesi. Prvo društvo je v kratkem času doseglo izredno zaupanje v domači narni zavod in posojilnica naglo napredovala. Tik po prvi svetovni vojni se je preselila na prvo mesto v Dobrli vesi. Prvo društvo je v kratkem času doseglo izredno zaupanje v domači narni zavod in posojilnica naglo napredovala. Tik po prvi svetovni vojni se je preselila na prvo mesto v Dobrli vesi.

Drzen vlom v šrambo v Dobrli vesi. V nedavni noči so neznanec tatovi vlomili v hišo Katara Rožančeve, po domače Apatov, v Ponorju, ki stoji tik ob glavni cesti Vransko-Celje. Iz jedilne šrambe odnesli posode, napolnjene s pivom, mastjo, v skupni teži okrog 10 kg. Sinu Rožančeve pa so vzeli doli zimsko suknjo. Vlomilci so prišli v jedilno šrambo na način, da so s silo odprli prejo zunanjih vrat kuhinje, notranjih pa zdrobili steklo. Zlezli v kuhinjo. Naslednji dan so našli domači eno posodo, mastjo v obcestnem jarku državnih cest. Vlomilci so verjetno pustili tam zaradi straha, ker niso mogli toliko nositi s seboj. Splošno se domneva, da so bili pri tem vpluvali ženi ljudje, katerim so doma znane. Orožništvo se je takoj vso vneto lotilo posla.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

res me nista videla. Šla mimo, niti enkrat se nista...
 ...proti meni, smejala sta...
 ...šalila, boljše volje sta bila...
 ...akor ko Juditin oče, stari...
 ...stein, ki je tičal kje glo...
 ...pod zemljo v rudniku...
 ...mila sta okrog severnega...
 ...in izgubila za zapadno ste...
 ...varnost je bila mimo, vr...
 ...sem se. Izprva sem se še...
 ...po trebuhu, nato lezel...
 ...starih pa stopil na no...
 ...ko sem bil dovolj oddaljen...
 ...torov.
 ...lonce je zašlo, zmračilo se...
 ...ko sem prispel na rob kotli...
 ...kjer me je čakal Mimbren...
 ...reča najina, da ga Melton...
 ...zapazil!
 ...kak je v tistih zemljepisnih...
 ...kratek. Počakala sva, je...
 ...je še nekoliko stembilo in...
 ...sve se lahko videla Playerje...
 ...votlino, pa odjezdila v kot...
 ...nekdanjega jezera je bi...
 ...spena skorja, popolnoma...
 ...ovitina in deloma razpo...
 ...Vse višje je vstajal pred...
 ...nekdanji otok, orjaški...
 ...anec, s svojimi navpičnimi...
 ...kami in kmalu pokrili vse ne...
 ...nar naju zagrnili v svojo te...
 ...rt ure sva jezdila, da sva...
 ...pela pod Almaden. Toliko...
 ...bilno svetlo, da sva opazi...
 ...gromno skalo na zapadni...
 ...in v kotu med njo in ste...
 ...rod, ki je po Playerjevem...
 ...vedovanju zakrival vhod...
 ...otlino.
 ...zahajala sva ob skali in se...
 ...skali po rodu.
 ...ayer je naročil, naj odkop...
 ...plast na vrhu. Lotila sva...
 ...oda kar z rokami.
 ...ma luknja je zazijala...
 ...nama. Res je bil za skalo...
 ...prostori, votlina. Kako...
 ...tega, se ni videlo.
 ...pil sem h konju po pla...
 ...ce, Mimbrenjo je medtem...
 ...še razširil. Prižgal sem...
 ...nenico in posvetil v luknjo.
 ...o jame je bilo precej viš...
 ...vznožje hriba. Prod je v...
 ...nem padcu segal daleč v...
 ...Spustil sem se po njem,
 ...nje se je usulo za menoj,
 ...pridrčal ko prišel sem na...
 ...svetil sem.
 ...ene votline so bile gola ap...
 ...akala, dobre štiri metre je...
 ...visoka in zelo obširna. Več...
 ...o ljudi je imelo prostora v...
 ...prav kakor je pripovedo...
 ...Player.
 ...šel sem tudi stransko votl...
 ...ki jo je omenil. Manjša je...
 ...v plitvi globeli je stala vo...
 ...Poskusil sem jo, mrzla je...
 ...in apnata.
 ...otlina je bila za skrivališče...
 ...pripravna. Če mi je uspe...
 ...sem še tisto noč osvobo...
 ...zelence iz rudnika, bi jih...
 ...skrili v votlino. Zaenkrat...
 ...sem mislil spraviti v njo na...
 ...konja, medtem ko bi pre...
 ...mal Herkulov rov.
 ...adovoljen sem zlezal nazaj...
 ...rod k Mimbrenju.
 ...konja bova spravila v vot...
 ...sem dejal.
 ...vomeče me je gledal.
 ...Old Shatterhand naj pomi...
 ...da sta konja večja ko on...
 ...Ne bodeta mogla skozi ti...
 ...luknjo!"
 ...Razširila bova vhod. Votli...
 ...podaj pa je dovolj široka."
 ...pet sva odkopavala prod, da...
 ...naju skeleli prsti in da se...
 ...ma je odrgnila koža ob os...
 ...nem kamenju. In prod nama...
 ...proti zasipaval luknjo, ki...
 ...jo izkopavala.
 ...končno je bila odprtina do...
 ...velika. Šla sva po konja.
 ...pet nove, skoraj nepremag...
 ...ne zapreke —
 ...prva vranca kar stopiti ni...
 ...hotela po prodnati strmini.
 ...sva ju s prijaznim prigo...
 ...anjem le pripravila, da sta...
 ...kala, se je sipki prod vdiral

1941	MAY							1941
Sa	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa		
4	5	6	7	8	9	10		
11	12	13	14	15	16	17		
18	19	20	21	22	23	24		
25	26	27	28	29	30	31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

- MAJ**
- 16, 17, 18. — Velika razstava ročnih del pod pokroviteljstvom Slovenske ženske zveze, v Slovenskem domu na Holmes Ave.
17. — St. Vitus Cadets št. 25 SZZ imajo plesno veselico v Twilight Ballroom.
18. — Pevski zbor "Lira" ima spomladansko prireditev v šolski dvorani sv. Vida.
18. — Ženski zbor "Cvet" priredi koncert v SDD na Prince Ave.
18. — Skupna društva fare sv. Lovrenca prirede v SND na 80. cesti slovensko svatbo z voglarji in kamelo.
25. — Svetovidski oder priredi angleško predstavo v šolski dvorani.
25. — Mlad. pevski zbor Kanarčki priredi igro in koncert ob 4 popoldne v SDD na Prince Ave.
27. — Svetovidski oder priredi angleško predstavo v šolski dvorani.
31. — Godba fare sv. Vida ima svoj spomladanski koncert v dvorani nove šole sv. Vida.
- JULIJ**
1. — "Slovenski dan" v Euclidu (31. maja in 1. junija) v počast slovenskemu pesniku Ivanu Zormanu.
1. — Piknik društva sv. Reš. Telesa fare sv. Lovrenca na Basta's Grove, Turney Rd.
8. — Klub planinskih delavcev ima piknik na Gabrelškovi farmah v Harpersfield, O.
8. — Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ ima piknik na prostorih
- SND na 6818 Denison Ave.
15. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ piknik na Pintarjevi farmi.
15. — Društvo Napredek, št. 132 ABZ ima piknik na Stuškovi prostorih v Wickliffe, O.
22. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima piknik na Pintarjevih prostorih v Euclidu.
22. — Društvo Združeni bratje št. 26 SSPZ priredi piknik na Stuškovi farmi.
22. — Krožek podružnice št. 41 SZZ blagoslovi bandero. Zvečer bo ples v SDD na Waterloo Rd.
29. — Piknik fare sv. Lovrenca na Basta Grove, Turney Rd.
29. — Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 71 ABZ priredi piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, Ohio.
29. — Jugoslovanski dan priredi Jugoslovanski nar. dom, W. 130 St. in McGowan Ave., West Park; začetek ob dveh popoldne.
29. — Društvo Ložka Dolina priredi piknik na Anton Debečevih farmah v South Madison, Ohio.

- AVGUST**
3. — Društvo Soča, št. 26 SDZ ima piknik na prostorih Doma Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
17. — Piknik Združenih mladinskih pevskih zborov na farmi SNPJ.
24. — Vseslovenski katoliški shod priredi Zveza društev Najsv. Imena na Brae Burn prostorih, 25000 Euclid Ave.
- SEPTEMBER**
1. — Godba fare sv. Vida ima piknik na Brae-Burn prostorih, 25000 Euclid Ave.
21. — Proslava 20 letnice društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, s parado, slavnostnimi obredi v cerkvi Marije Vnebovzete, banke in varietni program v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- OKTOBER**
11. — Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ proslavlja 20 letnico obstanka z banketom v Slovenskem domu na Holmes Ave.
18. — Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ priredi plesno veselico v Twilight dvorani.
19. — Podružnica št. 47 SZZ obhaja 10 letnico obstanka v SND na 80. cesti.
19. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete obhaja 25 letnico v Slovenskem domu na Holmes Ave.
25. — Slovenska zadržna zveza priredi plesno veselico v SDD na Waterloo Rd.
25. — Društvo Danica, št. 11 SDZ priredi plesno veselico v

- SND na St. Clair Ave.
- NOVEMBER**
8. — Plesna veselica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.
16. — Mladinski pevski zbor Črnički priredi koncert v SND na 80. cesti.
16. — Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ obhaja 30 letnico obstoja v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
29. — Društvo Ložka Dolina priredi veliko plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- DECEMBER**
14. — Pevski zbor Slovan priredi koncert v SDD na Waterloo Rd.
21. — Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- Kantine v francoskih vojašnicah**
- Kakor po drugih državah, tako so imeli do zdaj tudi v Franciji v vojašnicah manjše točilnice, kjer so si vojaki lahko tešili žejo. Iz Vichyja pa te dni poročajo, da so vse "vinske hrame" v francoskih vojašnicah s posebnim odlokom vojnega ministra prepovedali. Prostore, v katerih so bile dozaj kantine, bodo porabili za vojaške sobe. Ta odlok vojnega ministra utemeljujejo s trditvijo, da se je izkazalo, da so takšni vinški hrami po vojašnicah nepotrebni in da državi tudi ne prinašajo nobenih koristi. Odlok vojnega ministra smatrajo za zelo pameten, kajti pravijo, da so vinski hrami v zadnjem času v Franciji služili kot mesta, kjer so se sestajali politični agitatorji, drugi pa so v njih točili vojakom alkoholne pijače in jih prodajali, čeprav je bilo to po zakonu prepovedano, zaradi česar je vojaška disciplina tudi vidno začela dovolj popuščati. Prav tako pa je pod vplivom alkohola fizična in moralna sila francoskega vojaka začela pešati, obenem s tem pa trpeti tudi ugled, ki ga francoski vojak uživa v svetu.

Priloge za hudo nevihto so bile tako močne, da so pri električni luči nastale motnje in je luč za hip tudi ugasnila. Nenadoma se je pa z velikim šumom in trščem vsula suha sodra — kot grah ali fižol debela toča. Padala je nekaj hipov, par minut, pa tako izdatno, da je v Gorici in okolici skoraj dva prsta na debelo pobelila vse ulice in vsa polja. Ljudje so se začudeno spogledavali, ko so slišali, kako je na zaprte temnice šumno udarjala toča. Po ulicah so bile one strani, ki gledajo proti jugu, veliko bolj zasute s pšenom kot nasprotne. Po raznih kotanjah in jarkih, ki so odprti proti jugu, so ležali še drugo dopoldne mnogokje lepi kupčki sodre. Kolikor smo dognali, je ta sodra padla samo v nižini. V hribih je sicer tudi treskalo in grmelo, toda namesto sodre je tam padal sneg.

Anglija je dovolila dovoz znatnih količin pšenične moke iz Amerike v Španijo.

MALI OGLASI

Delo dobi ženska

da bi varovala štiri-letnega otroka od 7 zjutraj do 5 popoldne. Slovenka ima prednost. Oglasite se po petih zvečer na 927 Maud Ave. (113)

Naznanilo

Vljudno naznanjamo vsem našim klientom, da je tudi vsled smrti Mr. Breskvarja vseeno urad odprt in posluje; v vseh ozirih naj se ljudje zaupno obrnejo na naš urad, kjer bodo točno in solidno postreženi.

Haffner Insurance Agency
6106 St. Clair Ave.
ENdicott 5127 (May 17)

Delo išče

Ženska išče delo za hišna opravila, ali da bi varovala otroke. Vprašajte na 643 E. 160. St. (111)

Odda se

soba poštenemu človeku. Vprašajte na 1150 E. 71. St. (111)

Stalno delo

Ženska srednjih let dobi stalno delo za vsa hišna dela pri majhni družini. Ob večerih gre domov. Vprašajte na 6108 St. Clair Ave. (Wed., Fri., Mo.x)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212
Prescription Specialists

V BLAG SPOMIN

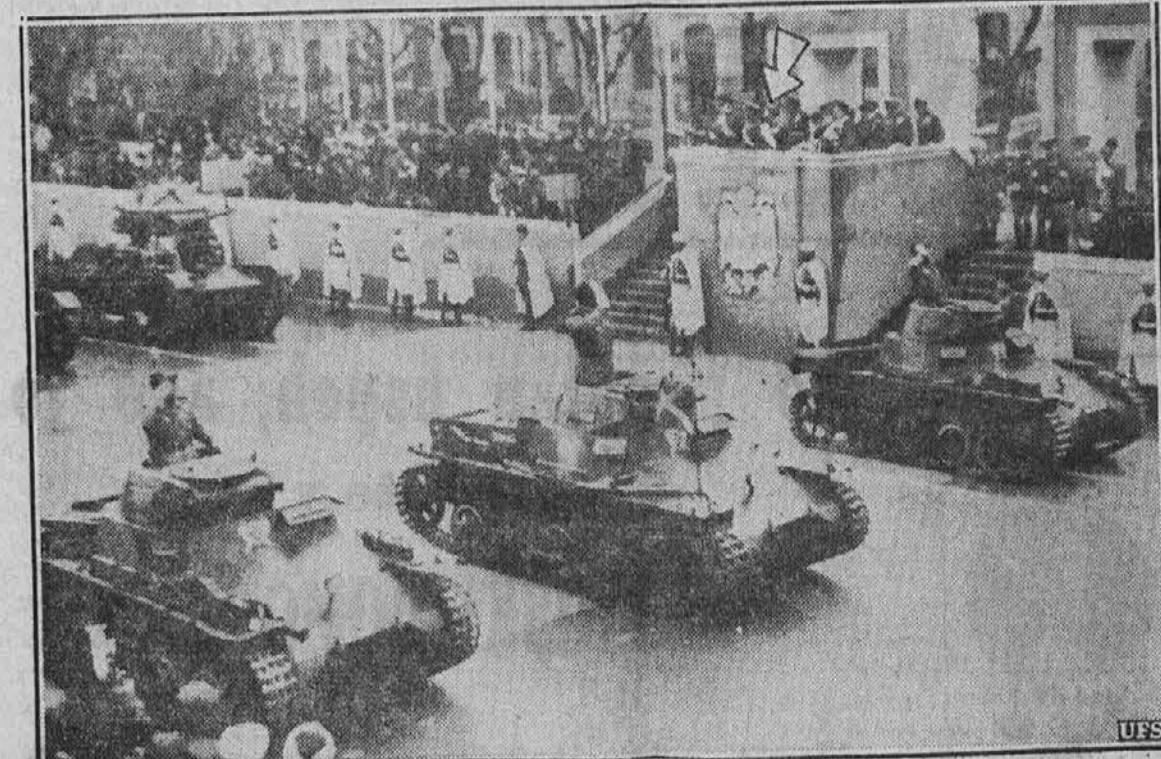
PRVE OBLETNICE SMRTI NEPO-ZABNEGA SINA IN BRATA

Alexander Jaksic

ki je preminil 12. maja. 1940.
 Eno leto že počivaš v kraju večnega miru, preljubi sin in srčno ljubljeni brat, duša tvoja pa uživa zdaj blagor pri Bogu.
 STARSI, SESTRA in BRATJE
 Cleveland, O., 12. maja. 1941.

Z črniškega bojišča. — Fašistična artilerija v Severni Africi je v pripravljenosti, da se spoprime z angleško armado. Italijanska armada je dobila pomoč iz Nemčije, ker drugače bi se ne drznila stopiti v napad.

Generalissimo Francisco Franco, katerega kaže pušica, je ob priliki druge obletnice končane civilne vojne v Španiji nadzoroval vojaške parade, ki so se vršile ob tej priliki. Franco je sedaj pod hudim pritiskom nacijev.

"Molči"

Italijanski listi so javili, da je izšla v obliki ljudskega koledarja knjižica z naslovom: "Molči!" V knjižici se italijanska javnost opozarja na nevarnost vohunstva. "Zasede vohunov" piše v tej zvezi "Corriere della Sera," so na delu, da sovražniku sporoče vse, kar se zdi povprečnemu človeku nevažno. Zato je prva dolžnost vsakega domoljuba, da nikjer ne govori z neznanci o naši vojski, prehrani, prometu in drugih zadevah italijanskega življenja. Neprijatelj ima povsod nameščene svoje zaupnike, ki love tudi najmanjše podrobnosti in jih javljajo naprej. Tudi poročila, ki so na videz čisto brez pomena, postanejo lahko dragocena, če jih dobi v roke sovražnik. Varujte se novih prijateljev in znancev, zlasti se varujte laskavih ponudb ljudi, ki jih še ne poznate dolgo, in bodite zelo oprezní v svojih dopisih. Pazno prečitajte pričujočo knjižico in se v vsem ravnajte po njenih navodilih.

Slike v omenjeni knjižici nazorno kažejo, kako lahko ničesar hudega sluteči človek izda po nevednosti in lahkomišelnosti važno skrivnost, ki je za nasprotnika zelo koristna.

IZ PRIMORJA

—Grom in tresk s sodro v februarju. Zadnji ponedeljek, 17. februarja, med 8. in 9. uro zvečer, smo doživeli na Goriškem svojevrsten naraven pojav. Ves dan je bil krmežljiv, oblačen in deževen. Nekaj po 8. uri — pri nas imamo tudi sedaj v zimi poletni čas in smo eno uro bolj zgodnji — so se začeli zbirati od juga temni oblaki in kmalu se je pripravila nevihta z bliskanjem, grmenjem, treskanjem in rahlim de-

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Ob zimskih večerih, kadar se je služinčad zbrala v tkalnici ter si s šalo in pogovori krajšala čas, medtem ko se je vsakdo ukvarjal s svojim delom, je sedel tamkaj Lavrans, kot bi bil ves zatopljen v sanje. Marsikak poletni večer, ko je bilo dnevno delo na dvoru opravljeno, je šla Kristina venkaj in prisledla k temu fantu, ki je ležal na travniku, žvečil smolo ali vrtel med ustnicami steblo kislice. Med pogovorom je opazovala njegove oči — bilo je, kot bi hodil po svoje misli v daljno daljavo. Potem pa se je materi nasmehnil in ji začel bistro in pametno odgovarjati; pogosto sta po cele ure presedela tako na rebri in se pomenkovala, domače in prijazno. Komaj pa se je dvignila, da bi šla v hišo, je bilo videti, kot bi se Lavrans s svojimi mislimi znova obrnil k daljnim daljavam.

Ni pa mogla dognati, o čem deček tako globoko razmišlja. Sicer je bil v vseh telesnih spretnostih in v rabi orožja zelo ročen — vendar je kazal za te stvari veliko manj vneme kot drugi njeni sinovi. Tudi ni šel nikdar sam na lov, bil pa je vesel, če ga je Gaute povabil s seboj. Zdelo se je tudi, da — vsaj doslej — še ni opazil, kako ga ženske pogledujejo z nežnim očesom. Kazal ni prav nobenega veselja do knjižne učenosti, in za vse tiste razgovore o nameri starejših dveh bratov, da pojde-ta v samostan, se je najmlajši, kot je bilo videti, le malo menil. Kristina ni mogla opaziti, da bi bil deček kdaj kaj drugega mislil o svoji prihodnosti, kot da bo svoj živ dan ostal doma in pomagal Gauteju pri gospodarstvu na dvoru, kakor je delal tudi zdaj —

Včasih se je Kristini zadelo, da spominja Lavrans s to čudno duševno odsotnostjo nekoliko na svojega očeta — vendar se je Erlendova mehko in pohlevnost menjavala z razposajeno prešernostjo, tudi ni kazal Lavrans nobenega sledu očetovega naglega in vročekrvnega značaja. Erlend ni bil nikdar tako daleč od vsega, kar se je krog njeg-a godilo —

Lavrans je bil sedaj najmlajši. Munan je že dolgo počival tam gori pod zeleno rušo pri očetu in malem bratcu. Umrl je bil zgodaj spomladi tisto leto po Erlendovi smrti.

Vdova je po mozevi smrti pohajala okrog, kakor da nič ne vidi in sliši. Huje kot bolečino in žalost je občutila nekak top mraz in brezčutno onemoglost v

vsem telesu in duši, kakor da bo zdaj sama izkrmavala zaradi Erlendove smrtno rane.

Vse njeno življenje je ležalo v njegovem objemu, odkar se je bila v tisti soparni opoldanski uri v skednju na Skogu prvič vdala Erlendu Nikulaussonu. Takrat je bila tako mlada in nezkušana — o tem, kar je počela, je vedela samo to, kako skuša prikriti, da bi se najrajši razjokala, ker ji je prizadevala bolečine, kljub temu pa se je smehljala, zakaj mislila je, da poklanja svojemu ljubemu najdražji dar. Naj je bil to dober dar ali ne, dala mu je bila samo sebe, popolnoma in za zmeraj. Svoje deviško telo, ki ga je bil Bog v svoji dobroti okrasil z ljubkostjo in zdravjem, ko je v varnih in poštenih okoliščinah prišla na svet, in ki so ga njeni starši čuvali vsa tista leta, ko so z ljubeznivo strogostjo vzgajali hčerko, — z obema rokama je dala vse Erlendu in odlej je živela v njegovem objemu.

Tolikokrat je v naslednjih letih trda in mrzla od jeze sprejemala njegovo ljubkovanje, se pokoravala volji svojega moža, medtem ko je imela občutek, da mora vzeti konec od utrujenosti. Kadar je videla Erlendov lep obraz in njegovo zdravo lepo telo, si je z nekakšnim grenkim veseljem mislila, da ji to ne more več prikrijevati moževih napak. Zares, bil je vedno enako mlad in enako lep. Še vedno jo je mogel burno ljubkovati, prav tako vroče kot tedaj, ko je bila tudi sama mlada. Toda ona se je bila postarala, si je mislila, in pri tem jo je obhajala nekakšna zorna oholosti in zmagozavnega ponosa. Lahko ostane mlad, kdor noče sprejemati naukov, kdor se noče ravnati po življenjskih okoliščinah in se ne mara boriti za to, da bi te okoliščine podrejal svoji volji.

Toda celo tedaj, kadar je sprejemala njegove poljube s preko stisnjenimi ustnicami, kadar se je z vsem svojim bitjem odvrčala od njega in se žrtvovala borbi za bodočnost svojih sinov, celo tedaj je slutila, da se temu delu posveča z istim vročim ognjem, ki ga je bil mož nekoč zapalil v njeni krvi. Leta so jo bila ohladila, si je mislila, kajti nič več je ni razvnelo, kadar so se v Erlendovih očeh prižgale stare iskre in je njegov glas dobil globoki zvok, ob katerem je tiste prve čase, ko je Erlenda spoznala, brez volje in moči od sreče vselej omahnila. In kakor je takrat hrepenela po tem, da bi si olajšala tegobo ločitve in srčno bridkost v srečanju z Erlendom, tako je zdaj nejasno in goreče hrepenela po cilju, ki ga bo šele tedaj dosegla, ko bo nekoč, po dolgem, dolgem času si volasa žena in ko bo videla, da so njeni sinovi preskrbljeni in da žive v zanesljivih razmerah. Zdaj je zavoljo Erlendovih sinov prestajala isti strah pred negotovo bodočnostjo. Še vedno jo je mučila neka želja, podobna lakoti in pekoči žeji — videti mora, da se njenim sinovom dobro godi.

In kakor se je bila najpoprej darovala Erlendu, tako se daruje zdaj svetu, ki je bil vzrastel okrog njunega skupnega življenja — Uklonila se je vsaki zahtevi, ki jo je bilo treba izpolniti, prišla je za vsako delo, ki ga je bilo treba storiti, da se Erlendu in njegovim otrokom zagotovi sreča. Polagoma je žena sama izprevidela, da je življenje z Erlendom v tem, da živi na Husabyju in s svojim hišnim

duhovnikom prebira listine iz skrinje svojega moža, da se dogovarja z njegovimi najemniki in delavci, da se mudi s svojimi deklami v kašči in kuhinji, da ob lepih poletnih dneh posedeva s pestrnami gori na konjskem pašniku in varuje otroke. Zdelo se ji je celo, da se proti njemu obrača njena jeza, kadar je bilo v hiši kaj narobe ali so otroci ravnali zoper materino voljo, da k njemu kipi radost njenega srca, kadar so poleti seno in jeseni žito spravili lepo pod streho, kadar so teleta lepo kazala in kadar je slišala, kako njeni dečki na dvorišču razgrajajo in se smejejo. Misel, da je njegova, je skrito plamenela v njenem srcu, kadar je odložila zadnjo narejeno praznjo obleko za sinove, stala veselo tamkaj in ogledovala goro svojega lepega dela, ki ga je pozimi izvršila. Njega je bila trudna in naveličana, ko se je nekega pomladnega večera vračala z deklami od reke — oprale so bile volno zadnje striže, jo prekuhale v kotlu na rodu in jo izplaknile v reki — tudi gospodinjjo je bolel hrbet, roke so ji bile preko komolcev pokrite z lepljivo nesnago, duh po ovcah in masti se ji je bil tako močno zajedel v obleko, da je imela občutek, kakor bi tudi tri kopeli ne mogle očistiti njenega telesa.

In zdaj, ko Erlenda ni bilo več se je vdovi dozdevalo, da ne vidi nobenega smisla več v neugnanem pehanju svojega življenja. Njega je podrlo in zato mora tudi ona umreti, kakor drevo, ki so mu izpodrezane korenine. Mladike, ki so poglale okrog njenega naročja, bodo morale zdaj rasti iz svojih lastnih korenin. Dovolj so stare, da bo vsaka zase skrbela za svojo usodo. Ta misel je spreletela Kristino — ako ni tega že poprej razumela, tedaj, ko je Erlend to rekel. Mimo nje so drsele sencam podobne slike o življenju z Erlendom gori na njegovih hribovski kmetiji — obadva pomlajena, z detetom med seboj. Vendar ni pri tem občutila nobenega kesanja in tudi nobene žalosti ne. Tedaj ni mogla odtrgati svojega življenja od življenja sinov, zdaj pa jih bo kmalu razdružila smrt, zakaj brez Erlenda ne more živeti. Vse, kar se je pripetilo in se še pripeti, je usoda — vse se tako zgodilo, kot je usojeno.

Lasje in koža so ji posiveli, komaj ji je bilo kaj mar, da bi gledala nase ali se pošteno oblačila. Ponoči je ležala in razmišljala o svojem življenju z Erlendom, podnevi pa je pohajala okrog kakor v sanjah, nikoli ni z nikomer spregovorila besede, ne da bi bila vprašana, videti je bilo, da niti sliši ne, kadar so jo ogovarjali njeni mali sinovi. Ta gospodarna in skrbna žena se ni priteknila nobenega dela več. Za vsem njenim ubijanjem z minljivimi stvarmi je stala po-

prej ljubezen — Erlend ji za to ni bil kdo ve kaj hvaležen. Ni mu bilo do take ljubezni. Vendar ni mogla popustiti; v njeni naravi je bilo, da je ljubila s tolikšnim delom in tolikšno skrbjo.

Zdelo se ji je, da se bo zdaj pogreznila v smrti podobno spanje. Kar se je pojavila v dolini kužna bolezen, vrgla njene sinove na bolniško posteljo, in mati se je prebudila.

Ta bolezen je bila odraslim bolj nevarna kot otrokom. Ivarja je tako hudo napadla, da nihče ni mislil, da jo bo preživel. Fant je med vročico dobil orjaško moč, rjovel je, vstajal in hotel zgrabiti za orožje — videti je bilo, da mu tlačji misli očetova smrt. Z največjo težavo se je Naakkeju in Bjorgulfu posrečilo, da sta ga ukrotila. Potem je zbošel tudi Bjorgulf. Lavrans je ležal z obrazom, zabuhlim od izpuščaja, da ga ni bilo več pre-

poznati, oči so mu mrtvo mežikale iz dveh ozkih spranj — kakor da bodo izgorele v žareči vročici.

Mati je bedela nad temi tremi otroki. Naakve in Gaute sta prestala to bolezen že v prejšnjih letih in Skule je bil veliko manj bolan kot bratje, Frida je njemu in Munanu stregla v spodnji izbi. Nihče ni mislil, da bi se bilo treba za Munana kaj bati, toda kdo ve kaj krepak nikdar ni bil, in nekega večera, ko so že mislili, da je malone zdrav, se je iznenada onesevstila. Frida je ravno še utegnula poklicati mater na pomoč — Kristina je naglo prišla doli in takoj nato ji je Munan izdihnil v naročju.

Otrokova smrt jo je prebudila k novemu, pekočemu obupu. Njena divja žalost za dojenčkom, ki je umrl na materinih prsih, je bila tako rekoč rožnato pobarvana z vsemi tistimi spo-

mini na uničene sanje o sreči. Tedaj je Kristino dvigal kvišku vihar v njenem srcu. In skrajna napetost, ki se je končala s tem, da je Kristina videla, kako so ji pred očmi ubili moža, ji je zapustila v duši tako onemoglost, da je bila prepričana, da bo od žalosti za Erlendom kmalu umrla. Ta gotovost pa je vzela bolečini želo. Živela je iz dneva v dan in čutila, kako mrak in sence rastejo krog nje, medtem ko ona čaka na to, da se tudi njej odprejo vrata —

Mati je zdramljena in siva stala pred Munanovim malim

truplom. Lepi sladki deček bil toliko let njen najmlajši rok, zadnji malček, ki si ga je upala pobožati in kateremu je še lahko smejala, kadar je pred očmi ubili moža, in resni bi ga morala pokarati za njegovih malih hudodelstev in nepremišljenih dejanj. In on bil tako ljubezven in je imel svojo mater tako rad. Zanj je bilo to kot rana v živem mesu, tako močno je bila še zvezana z življenjem! Zena, ki je prežela svojo življenjsko kri v to lahko, kot je mislila.

Henry Ford I. (desni na sliki) se je javil na vojaške vežbe poveljniku Olsenu, ki poveljuje "Great Lakes" vojaškemu učebnemu okrožju v Chicagu. Mladi Ford je vnuk avtomobilskega magnata Henry Forda.

Adolf Hitler je praznoval svoj 52. rojstni dan nekeje v južnem delu Evrope. Na sliki ga vidimo, ko pregleduje poročilo, ki so mu ga prinesli na njegov rojstni dan.

GIVE

LOVE THY NEIGHBOR...
BEAR YE ONE ANOTHER'S BURDENS...
CATHOLIC CHARITIES
Week of May 11th to May 18th
Every Catholic a Member

Ako bi nevesto vprašali

"HOSTESS SET Z AVTOMATIČNEM TOASTERJEM OD SESTRE"

"AVTOMATIČNI COFFEEMAKER OD BRATRANCA PHIL"

"ELEKTRIČNO LEDENICO OD OČETA IN MATERE"

"AVTOMATIČNI LIKALNIK OD TETE SARE"

"ELEKTRIČNO PEČ OD STARŠEV JIMA"

"ELEKTRIČNI PRALNI STROJ OD STAREGA OČETA IN STARE MATERE"

"AKO BI ME VPRAŠALI, KAJ BI ŽELELA ZA POROČNO DARILLO, BI JIM REKLA —

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in trk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

Henderson 0628